

Augsburg, 1. März 1575

An Hugo Blotius

ÖNB Wien, Cod. 9737^Z, Kassette II (Nr. 15), fol. 10r-v.

S. Ignarus ubi locorum peregrinareris, cum tuis aquilinis pullis: iamdiu nec accepi, nec sanè ad te dedi quicquam literarum: Vir clariss[ime], d[omine] et amice colende. Nunc, etsi ignoro, quo res tuae loco sint (valetudo enim rarò me inuisere patronos et amicos sinit) tamen bono esse, tolerabili certè, ex ijs etiam quae ad me scripsisti, facilè intelligo. Sed Hesiodium illud te cogitare velim: οὐκ ἀεὶ θέρος ἔσσεῖται: ποιεῖσθε καλίας. Est id sanè difficile, his temporibus Germaniae nostrae, ac potius totius Christiani orbis, ruinam et interitum imperij, libertatis, legum, religionis minitantibus: ut is, cui solutissima omnia sunt: quiqüe vinculis quam paucissimis τῶν πρόστι astringitur: et mediocri viatico ad fugam instructus, expeditissimus est: omnium si non felicissimus, at tutissimus esse videatur: tamen si cui certa et non incomoda sedes contigerit: ei ego, Cicerone autore, nec fortunam communem recusandam, nec peculiarem puto esse postulandam. Recordor adhuc quae superioribus annis de Listhia puella scripsisti. Caetera tuae prudentiae relinquo.

Opus tuum de accommodanda vetustate ad nostrae aetatis rationem, deus bene fortunet velim. Sed est sanè difficilimum, et in multis ἀδύνατον. In quo si laborem tuum leuare possem: facerem sanè libens. Sed et pauca istius generis vidi, et, vendita abhinc triennio, grauibus de causis, bibliotheca mea, librorum magna varietate instructa, nihil habeo reliqui. Quantum tamen recordor. Io[annes] Petrus Oliuarius in Pomponio Mela et Solino praestitit nonnihil. Viues in exercitatione Latinae linguae multum sibi permisit. Hadriani Iunij nomenclator habet multa: utinam explorata. Anno 1572 est editus Vilhelmi Sooni Vanresdeni Auditor, siue Pomponius Mela disputator: in cuius fine, nomina conferuntur. Sunt et Caesaris commentarijs addita quaedam non inutilia. In Taciti Germaniam accuratos et Germanicae proprietatis in loquendo plenos commentarios anno (si rectè memini) 1533 edidit Andreas Althamerus: qui nunc nec in bibliopolijs habentur, et in perpaucis bibliothecis extant. De Chronicis Peuceri Melanchthonijs nihil dico: quia sunt in manibus. Est et Lutheri libellus, sed ἀνωνύμως, editus, de proprijs nominib[us] Germanorum, mihi sanè probatus, sed nunc vix parabilis.

Xylander Onomasticon suum priorum nominum, nonum iam premit in annum: nec fortasse unquam editurus, nec eo consilio, quo tuum, institutum. In nominibus peregrinis stirpium, animalium, ponderum, mensurarum, nummorum, instrumentorum, artificiorum, <...> (ut ita dicam) earum etiam rerum, quibus quotidie fruimur, imò sine quibus viuere vix possumus, tantam vel penuriam vel ignorationem Latinitatis esse puto: ut locis penè infinitis sit obmutescendum. Itaque nec unius hominis, nec vnius aetatis hoc opus esse videtur: nihilo magis quam caelestium motuum emendatio. Est tamen aliquò prodire tenus: si non datur ultrà. Vale. Augustae Vindelicorum. Cal[endas] Martij 1575.

Hieronymus Wolfius
Tuus.